

TARVITSEMME TOISIAMME

Petri istui yksin huoneessaan. Suuret kyyneleet valuivat pitkin poskea. Äiti tuli huoneeseen. Hän näki Petrin surun ja kysyi:

- Petri, mikä sinun on?
- Ei siitä voi puhua kenellekään!

Petrin nyyhkytys vain yltyi. Äiti kiersi kätensä Petrin kaulalle. Vähitellen nyyhkytys lakkasi. Hetken kuluttua Petri sai sanotuksi:

- Kun minulla ei ole yhtään ystävää! Ville ja Mattikaan eivät leiki minun kanssani! Samassa kuului ulko-ovelta iloinen huuto:

- Petri, tule leikkimään!

Voi sitä riemua! Petri pyyhkäisi poskeaan. Hetkessä hän oli ulkona leikkimässä Villen ja Matin kanssa. Huolet unohtuivat.

Kukaan meistä ei haluaisi olla yksin, ei ainakaan kovin pitkään. Kerhossa tai koulussa olemme toistemme kavereita. Jos sinä olet poissa, sinun paikkasi on tyhjä. Me odotamme sinua, sillä ketään ei saa jättää ryhmän ulkopuolelle.

Taivaan Isä on tarkoittanut meidät elämään toistemme kanssa. Jokainen on hänelle yhtä tärkeä. Hän toivoo, että me auttaisimme toisiamme. Sinä voit lohduttaa ystävääsi, kun hänellä on paha mieli. Voit ottaa kädestä kiinni ja silloin hänellä on turvallinen olo.

Meillä on yhteinen ja ymmärtäväinen Taivaan Isä. Hän pitää huolen, kun rukouksessa kerromme hänelle asioitamme. (Peukalolla on kylmä, Lasten hartauskirja)

Rukous:

Taivaan Isä, kiitos ystäväistä ja kavereista! Siunaa meitä niin, ettei kenenkään tarvitse olla yksin. Aamen.